

[Ministeren for Grønland.]

og vi har svaret, at vi ikke har fundet anledning til at fremkomme med bemærkninger til det forelagte udkast.

Det her under sagens behandling i ministeriet for Grønland ikke været under overvejelse at høre landsrådet. Efter landsrådslovens § 7 skal alle regeringsforslag til lov indeholdende bestemmelser, der udelukkende vedrører Grønland, forelægges landsrådet til betænkning, inden de forelægges folketinget. Endvidere skal alle administrative regler, der har særlig betydning for det grønlandske samfund, forelægges landsrådet til betænkning, inden de sættes i kraft i Grønland. Endelig vil landsrådets betænkning så vidt muligt være at indhente over andre sager, der må antages at være af betydning for Grønlands velfærd. Det lovforslag, der her er til behandling, er imidlertid udelukkende en konsekvens af overenskomsten mellem de nordiske lande om ophævelse af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser. Det indeholder ikke bestemmelser, der udelukkende vedrører Grønland. Det har ikke særlig betydning for det grønlandske samfund og kan vist heller ikke antages at være af betydning for Grønlands velfærd.

Loven om udlændinges adgang til landet skal som hidtil omfatte hele det danske rige. At der findes en enkelt sætning i den, der regulerer forholdet mellem den danske og den grønlandske retsplejeordning, kan ikke i sig selv medføre, at det foreliggende lovforslag skulle til behandling i landsrådet. Det er vel i øvrigt et spørgsmål, om den pågældende sætning i den gældende lovs § 22 overhovedet havde været nødvendig. Jeg må endelig gøre opmærksom på, at landsrådsloven er af 1950, og der er siden sket det, at Grønland er blevet repræsenteret i det høje ting med 2 medlemmer. Det må dog vel betyde noget ved fortolkningen af landsrådslovens § 7. Jeg tilføjer straks, at jeg ikke har planer om ændring af denne bestemmelse.

Når det ærede medlem mener, at love, hvori det bestemmes, at der ved ikrafttrædelsen i Grønland ved kongelig anordning kan foretages sådanne ændringer, som lokale forhold tilsiger, skulle behandles i landsrådet, forinden lovforslag fremsættes i

folketinget, kan jeg kun sige, at jeg er uenig med det ærede medlem heri. Det må være de ærede medlemmer fra Grønlands opgave her i tinget at deltage i behandlingen af selve lovforslagene. Noget helt andet er, at den kongelige anordning, hvorved sådanne love sættes i kraft i Grønland, naturligvis i overensstemmelse med principperne i landsrådslovens § 7 vil blive forelagt landsrådet inden gennemførelsen i Grønland.

Helge Madsen: Jeg vil til den højtærede justitsminister sige, at når jeg nævnte de øgede udgifter ved paskontrollen ved Kruså, var det, fordi det var et spørgsmål, der dengang blev drøftet i komiteen for friere samfærdsel, og man dér overvejede, om man, når der nu blev gennemført denne fællesnordiske paskontrol ved ydergrænserne, skulle placere norske og svenske paskontrollører dernede, eller om der skulle finde en økonomisk udligning sted med Danmark.

A. Lyng: Jeg vil hævde, at alle love, i hvilke der udtrykkeligt står, at de også gælder for Grønland, burde kendes i Grønland, selv om de måske ikke anses for at have særlig betydning for det grønlandske samfund. Det danske rige er jo tosproget; der tales både dansk og grønlandsk, og endnu er der meget få grønlændere, der kan læse dansk. Jeg vil derfor fremføre det ønske, at alle love, hvori der står, at de også gælder for Grønland, fremtidig bekendtgøres også på grønlandsk, og at dette også sker med denne lov.

Lannung: Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister for hans udtalelser rettet til mig og specielt for tilsagnet om, at ministeren vil interessere sig for spørgsmålet om yderligere lettelse med hensyn til motortrafikken efter svensk og tysk forbillede. Det vil vække stor taknemlighed og interesse hos medlemmer af Europarådet.

Hvad angår spørgsmålet om pasfrihed og den højtærede justitsministers relative kærlighed til bevarelsen af pastvangen, må jeg måske have lov til at sige, at pas er, så vidt jeg forstår, ifølge de almindelige europæiske erfaringer meget lidt værd i de forhold, hvor det skulle betyde noget i retning af garanti, thi for lovovertrædere er det erfarings-